

**Estasis Salotti di Colzani Aimo og Gianmario Colzani
mod Rüwa Polstereimaschinen GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bundesgerichtshof)**

•Konvention af 27. september 1968 om retternes kompetence, art. 17
(værnetingsaftale)•

Sag 24/76

Sammendrag

1. *Konvention af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — kompetencevedtagelse — virkning — gyldighed — betingelser — snæver fortolkning — parternes samstemmende vilje
(Konvention af 27. september 1968, artikel 17)*
2. *Konvention af 27. september 1968 — retternes kompetence — kompetencevedtagelse — skriftlighed — kontraktsdokument underskrevet af kontrahenterne — almindelige forretningsbetingelser trykt på bagsiden — værnetingsklausul — nødvendigt med en udtrykkelig henvisning til disse betingelser i kontrakten
(Konvention af 27. september 1968, artikel 17)*
3. *Konvention af 27. september 1968 — retternes kompetence — kompetencevedtagelse — skriftlighed — indgåelse under henvisning til tidligere tilbud — henvisning til almindelige forretningsbetingelser — værnetingsklausul — nødvendigt med en udtrykkelig henvisning
(Konvention af 27. september 1968, artikel 17)*

1. Fortolkningen af, under hvilke betingelser artikel 17 i konventionen af 27. september 1968 finder anvendelse, må ske under hensyntagen til virkningen af kompetencevedtagelsen, der både udelukker værnetinget ifølge det almindelige princip i konventionens artikel 2 og de specielle værneting, som nævnes i artiklerne 5 og 6. I betragtning af de følger, som en sådan kompetencevedtagelse kan have for kontrahenternes stilling i retssagen, må de i

artikel 17 nævnte betingelser for værnetingsklausulers gyldighed fortolkes snævert.

Da artikel 17 som grundlag for kompetencevedtagelsen kræver en »aftale« mellem parterne, må den ret, for hvilken sagen er forelagt, først og fremmest prøve, om den bestemmelse, som tillægger retten kompetence, faktisk har været genstand for parternes samstemmende vilje, som skal være udtrykt klart og præcist, idet form-

1 — Processprog: Tysk.

- kravene i artikel 17 skal sikre, at parternes samstemmende vilje faktisk har været til stede.
2. Det i artikel 17, stk. 1 nævnte krav om skriftlighed er, når en værnetingsklausul indeholdes i en af kontrahenternes almindelige forretningsbetingelser, som er trykt på bagsiden af et aftaledokument, kun opfyldt, såfremt den af begge kontrahenter underskrevet kontrakt udtrykkeligt henviser disse til almindelige forretningsbetingelser.
  3. Er en kontrakt indgået under henvisning til tidligere tilbud, hvori der var refereret til en af kontrahenternes almindelige forretningsbetingelser, som indeholder en værnetingsklausul, er kravet om skriftlighed i konventionens artikel 17, stk. 1 kun opfyldt, såfremt henvisningen er udtrykkelig og således vil kunne efterprøves af en medkontrahent, der udviser almindelig opmærksomhed.

I sag 24/76

angående en anmodning, som i medfør af artikel 1 i protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, af Bundesgerichtshof er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

FIRMAET ESTASIS SALOTTI DI COLZANI AIMO OG GIANMARIO COLZANI, Meda (Milano),

og

RÜWA POLSTEREIMASCHINEN GMBH, Köln,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 17, stk. 1 i konventionen af 27. september 1968,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene A. M. Donner og P. Pescatore, dommerne J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie-Stuart og A. O'Keeffe,

generaladvokat: F. Capotorti
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende